

[Olav Olsen.]

gennem de senere Aar har faaet rundt omkring ogsaa i rene Landkommuner, en Skattelettelse og Landbruget et Skattepaalæg. Jeg forstaar ikke, at Husmændenes Talsmand her staar og taler for at give dem et virkeligt Skattepaalæg til Fordel for dem, som ikke driver Jorden. Jeg synes jo, det er stik mod deres egen Interesse, og jeg tror ikke, Husmændene er rigtig klar over, hvad det er, man faar dem med paa. Nu ved jeg godt, at det ærede Medlem Hr. Holdgaard sagde, at Landbruget var overprioriteret; men at det skulde være nogen stor Lettelse, at man indfører en ny Førsteprioritet i Ejendommene, tror jeg ikke, han kan bilde ret mange ind. Jeg kender nok det gamle Ord, der siger, at med ondt skal man ondt fordrive; men jeg tror alligevel, vi i Landbruget ikke trænger til at faa mere ondt af den Slags.

Sevelsted: Som ærede Medlemmer vil have lagt Mærke til, gaar det foreliggende Lovforslag ikke ud paa en Lettelse af de faste kommunale Ejendomsskatter, som i disse Tider tynger saa overordentlig haardt paa samtlige Besiddere af fast Ejendom, men derimod paa en Omlægning, en Omlægning, der tager Sigte paa at faa den Del af de kommunale Ejendomsskatter, som nu hviler paa Bygningerne, lagt over paa Jorden.

Det forekommer mig, at de ærede Forslagsstillere her har haft mere travlt, end det egentlig er gavnligt for det Formaal, som de sikkert gerne vilde tjene; thi man maa jo erindre, at der ikke en Gang er gaaet 3 Aar, siden man vedtog Loven om de kommunale Ejendomsskatter, og jeg tror, det vilde være et meget uheldigt Princip, om vi her i Rigsdagen kom ind paa hvert andet eller tredje Aar at lave det Grundlag om, hvorefter Beskatning af fast Ejendom finder Sted.

Ved Loven om de kommunale Ejendomsskatter af 31. Marts 1926 bestemmes det, at Ligningen paa fast Ejendom i samtlige Kommuner skal ske baade som Grundskyld og Ejendomsskyld og saaledes, at Ejendomsskyldspromillen fastsættes til tre Ejerdedele af Grundskyldspromillen. Det er Venstres Opfattelse, at gennem den Ordning, som da tilvejebragtes, skete der et Fremskridt med Hensyn til en retfærdig Fordeling af Beskatningen af fast Ejendom. Men i den korte Tid, der er gaaet siden Lovens Vedtagelse, har denne Bestemmelse neppe kunnet bundfælde sig

ude i Kommunerne, og man maa dog give Tid til, at man paa det saaledes givne Grundlag kan vinde Erfaringer med Hensyn til Lovens Virkninger, inden man gaar til en Ændring af Loven. Men det er den Tid, det radikale Parti og de ærede Forslagsstillere med det ærede Medlem Hr. Holdgaard i Spidsen absolut ikke vil give. Loven skal laves om, og det skal helst ske i en Hast.

Nu kunde jeg saa nogenlunde forstaa denne Hast, her er til Stede fra de ærede Forslagsstilleres Side, hvis det radikale Parti, da Loven blev gennemført i 1926, havde haft den Opfattelse, at det var en daarlig Lov, og at det, der den Gang skabtes, vilde være uheldigt for Beskatningen af fast Ejendom. Men det er jo saare langt fra, at det var Tilfældet, tværtimod, tror jeg, man kan sige, og med den højt ærede Formands Tilladelse skal jeg citere et Par Linier af en Tale af de Radikales Ordfører ved Lovens Gennemførelse i 1926, daværende Folketingsmand Henningsen, hvorefter det klart fremgaar, at det radikale Parti mente, at den Lov, der da blev gennemført, var en udmærket Lov med Hensyn til Beskatningen af fast Ejendom. Paa Sp. 4920 udtalte Ordføreren for det radikale Parti Hr. Henningsen følgende:

„Jeg føler mig overbevist om, at den Dag dette Lovforslag er ført ud i Livet og prøvet, vil langt det største Flertal af Grundejerne i Danmark erkende, at det er et godt og rigtigt Grundlag for Paaligning af kommunale Ejendomsskatter.“

Det var altsaa den Opfattelse, som det radikale Parti ved deres Ordfører gav Udtryk i 1926, da Loven om kommunale Ejendomsskatter blev gennemført, at her var skabt et godt og et rigtigt Grundlag for Paaligning af faste Ejendomsskatter. Naar det var Tilfældet i 1926, ja, saa maa man egentlig have mig undskyldt, at jeg har noget vanskeligt ved at forstaa, at det gode og rigtige Grundlag, man da fik tilvejebragt, nu absolut er uholdbart, at nu skal man se at komme bort derfra. Mit Parti er af den Opfattelse, at det Grundlag, der skabtes for Beskatningen af fast Ejendom ved Loven af 31. Marts 1926, var et rigtigt og godt Grundlag, og vi agter derfor heller ikke at løbe fra det Grundlag. Paa det staar Venstre fremdeles; vi vil holde paa, at ved Beskatningen af fast Ejendom skal man beskattes saavel Bygninger som Jord. Det er den Linie, hvorpaa man kan finde Venstre i Fremtiden, og Venstre kan derfor heller ikke være medvirkende